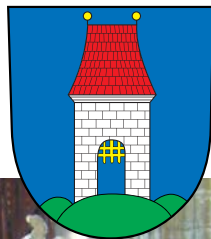

Dřevohostický zpravodaj

Poutníci z Dřevohostic v chrámu sv. Víta v Praze
(k článku na str. 8–10) Foto Petr Němeček

4 - 2012

Nejvíce lidí lituje před smrtí toho, že neměli odvalu žít život podle sebe, ale žili podle očekávání druhých. Litují toho, že neměli více kuráže vyjádřit své pocity a přání a že si nedovolili být šťastnější.

Bronnie Ware

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky pošlejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Stanislav Skýpala, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Ludmila Zehnálková, Jiří Kasperlík, Jaroslav Dopita, Jana Josieková, Petr Menšík
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	500 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2013, číslo 4/2012
Grafická úprava a tisk:	Elan spol. s r.o. Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	31. 3. 2013

Vážení spoluobčané,

s rokem 2012 jsme se rozloučili a rok 2013 přivítali přípitkem skleničkou šampaňského. Při loučení s rokem starým a vítání nového jsme vnímavější. Přichází čas zastavit se, zamyslet a pokusit se pochopit sebe i dobu, ve které žijeme. Není jednoduchá. Žijeme v době finančních a společenských krizí, které s sebou přinášejí také ekonomické dopady. Politikaření a nezáměr vládnoucích elit o naše každodenní problémy jsou příčinou stále větších sociálních rozdílů a nezdravé atmosféry ve společnosti. I přes politické neshody a dopady vládních balíčků se podařilo rozpočet našeho městečka v základních ukazatelích naplnit.

Na závěr roku bývá zvykem, že se provádí hodnocení činností za uplynulý rok. Naši čtenáři jsou v Dřevohostickém zpravodaji pravidelně informováni o celkovém dění v našem městečku. Nejinak je tomu i tomto vydání. Hodnocení činností a aktivit přenechávám vám, našim čtenářům.

Jak jste zjistě již informování, vláda schválila zákon o Rozpočtovém určení daní (dále jen RUD) s platností od 1. 1. 2013. V novém RUD je objem 111,5 mld. Kč navýšen o částku 12 mld. Kč z toho 1,5 mld. Kč je příspěvek na školství. Výše finanční částky pro jednotlivé obce je ovlivněna těmito údaji: počet zaměstnanců obce, výměra katastrálních území obce, počet obyvatel k 1. lednu 2011, počet dětí v MŠ a žáků ZŠ ke dni 30. 9. 2011.

Výpočet sdílených daňových příjmů pro městy Dřevohostice:

Sdílené daňové příjmy	
Současný systém rozpočtového určení daní	9 890 000 Kč
Návrh systému rozpočtového určení daní předložený MF ČR	13 515 000 Kč
Výnos na jednoho obyvatele	
Současný systém rozpočtového určení daní	6 400 Kč
Návrh systému rozpočtového určení daní předložený MF ČR	8 800 Kč

Náš rozpočet by měl posílit oproti roku 2012 dle předběžného propočtu o cca 3 625 000,- Kč. Teoretické výpočty ministerstva financí vycházejí však z růžově viděných objemů výběru daní. Obce, které zřizují školu či školku, kterou navštěvují děti z jiných obcí, musí ponížít své příjmy o dotaci od těchto obcí. Předpokládaná novela školského zákona totiž ruší povinnost úhrady za dojíždějící žáky. Zároveň se ruší příspěvek na žáka, který obce získávaly ze státního rozpočtu. Nejistou veličinu tvoří odhad celostátního inkasa daňových příjmů (to, co stát vybere na daních). Několik let se skutečnost pohybuje pod očekáváním. S podstatným omezením národních dotačních titulů pro obce (finanční prostředky uvolňované z ministerstev na různé projekty) a to zejména z kapitol ministerstva životního prostředí, ministerstva zemědělství a ministerstva pro místní rozvoj musí zastupitelstvo ve svých plánech počítat. A právě kombinace nižšího než očekávaného daňového inkasa a snížení dalších příjmových položek může podstatně ovlivnit hodnocení skutečného přínosu novely RUD pro jednotlivé obce.

Přemýšlel jsem o tom, jaký vlastně byl uplynulý rok z pohledu vedení obce. Byl to rok velmi úspěšný. Byl to rok určitě náročný, plný práce, rozhodování a změn. Těmito několika slovy se dá vyjádřit pracovní nasazení, nespočet jednání, schůzek, kalkulací, příprav materiálů. Již nyní se plánují a dojednávají projekty na rok 2013, které si vyžadovaly delší časovou přípravu.

Vážení spoluobčané, chci vám poděkovat za všechny vaše připomínky, názory i kritiku, která nám pomáhá v naší práci. Pevně věřím, že nový rok pro nás bude rovněž úspěšný a v některých oblastech ještě lepší než ten minulý. Dovolte mi, abych vám upřímně z celého srdce do nového roku popřál hlavně hodně zdraví, štěstí, lásky, porozumění, osobních a pracovních úspěchů.

*Stanislav Skýpala
starosta*

Sloupek místostarosty

První měsíc nového roku je za námi a zdá se, že už zase jedeme po kolejkách dřívějších zvyků a dříve nastavených řádů. Možná už bylo hodně řečeno a hodně vykonáno, ale pořád toho na nás hodně čeká. A tak ať už pojedeme celý nadcházející rok klidnou jízdou, anebo ať šlapeme na plný plyn, to nejdůležitější, co potřebujeme a co si musíme vzít na cestu, to máme v sobě. Přibalme si více normální lidskosti. Ta by se nám po cestě neměla zatoulat. Zkusme to. Nic neztratíme a můžeme jen získat. A také vezměte trochu pospolitosti a soudržnosti. To jsou pilíře, na kterých stojí život v každé malé obci. Ani ty by se nám neměly vytrácet. Dobré slovo, vstřícné gesto, úsměv... To je nejjednodušší způsob, jak dávat dohromady občany, sousedy, kamarády. I u nás pociťujeme dopady ekonomické krize. Přesto si myslím, že recese by neměla mít až takový vliv na naše děláni. Většina našich společných akcí stojí na lidské energii a na času. „Dřevohostice samy sobě“ anebo „Všichni dohromady uděláme moc“. Na tomto jednoduchém schématu je postaven scénář Svátku matek, sám se baví soubor Fčelka, veselí jsou hasiči při dětském dnu, klub seniorů dokáže při vánoční výstavě zaplnit půl zámku ukázkami prací svých členů a místních občanů, divadelní ochotníci hrají pro radost sami sobě a vám všem ostatním v obci. Nebudme tedy lhotejní a využijme toho, co ostatní připravili a k vašemu potěšení nabízejí.

K nejuspěšnějším akcím patří vždy dětský den...

Jen když přijdete a trochu povzbudíte, nepatrně přispějete k rozvoji života obce. Radujme se z maličkostí, k tomu nepotřebujeme žádné velké investice. Úspěch našich přátel, sousedů a spoluobčanů je i úspěchem celé naší obce. Víte, například, že slečna Simona Vybíralová se zúčastnila mistrovství světa žen v parašutismu v Dubaji a umístila se na 9. místě? To je přece nádherné. Víte, že se nám v zámecké ZOO naro-

...a také setkání obcí mikroregionu Moštěnka

dily čtyři malé kozenky? A jedna z nich 21. prosince, tedy v den, kdy skeptici očekávali konec světa... Tak se usmívejte, i když slunce je třeba za mraky. Hlavně nezůstávejme neteční, lhotejní a nevšímaví.

Poslední víkend v červenci se bude konat už XX. ročník Setkání dechových hudeb. Přijďte. Třeba jen tak na pivo nebo na kus voňavého masa, vždyť vůbec nemusíte být příznivcem dechovky, vaše přítomnost určitě potěší. Přijďte na folkový festival. Nebude již tak žánrově vyhraněný a folkově čistý. Zkusíme z něj udělat domácí rodinný festival se skluzavkami a skákacím hradem. Přijďte na čarodějnice, přijďte na házenou, přijďte na hasičské závody, přijďte na dětské hrátky nebo Hubertovu jízdu... Motýlka malé radosti si totiž chytíte i u nás doma.

A kdyby všechno štěstí se tu urodilo, pak mám jedno přání, aby na každého z vás po celý rok kousek zbylo.

Petr Dostál

Finanční a Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,
tímto si Vás dovoluujeme seznámit se zkrácenými verzemi posledních kontrol. Všechny zde uvedené informace byly v úplných verzích prezentovány na veřejném zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 13. 12. 2012.

Kontrolovaná organizace: Základní škola Dřevohostice, příspěvková organizace,
ul. Školní č. 355, 751 14 Dřevohostice, okres Přerov
IČ: 70040656

Náplň kontroly: **Zjištění způsobu hospodaření s finančními prostředky poskytnutými zřizovatelem za období roku 2012.**

Datum kontroly: 20. 11. 2012 Čas: 16.00–17.00 hod.

Celkové kontrolované období: leden–říjen 2012.

Celkem ZŠ Dřevohostice hospodaří s částkou ve výši 2.720.500,- Kč poskytnutou rovnoměrně z rozpočtu městyse Dřevohostice, tato částka je včetně odpisů, které činí 927.111,- Kč.

Bylo předloženo dosavadní čerpání z provozního účtu ZŠ Dřevohostice v období leden až říjen 2012 a to v částce 1.556.400,- Kč. Vzhledem k dostatečným finančním prostředkům na provozním účtu ZŠ Dřevohostice, městys Dřevohostice nebude zasílat poslední zálohu v částce 149.449,- Kč.

Dále byly předloženy měsíční zálohy elektrické energie v období 5/11–3/12, kdy zálohová měsíční částka činila 19.200,- Kč a od 4/12 činí 25.600,- Kč. Důvodem zvýšení zálohové částky o 33,3 % je provoz nových počítačových učeben.

Úspora finančních prostředků nastala při odběru plynu, kdy v období 7/11–12/11 činila měsíční zálohová částka 77.430,- Kč. V období 1/12–6/12 činila částka 74.600,- Kč a od 7/12 je 42.980,- Kč. Významný pokles o 44,5% je důsledkem zateplení budovy školy.

Významné položky na straně výdajů:

502 300	Elektřina	260.967,- Kč
400	Plyn	571.425,- Kč
500	Voda + stočné	49.817,- Kč
511 300	Opravy, údržba	81.364,- Kč
518 700	Externí služby	179.991,- Kč

Na požádání bylo předloženo několik náhodných dokladů. Všechny kontrolované faktury byly opatřeny pořadovým číslem, účtovým znakem a podepsány statutárním zástupcem školy paní ředitelkou PaedDr. Natašou Kučerovou.

Finanční a kontrolní výbor hodnotí inventuru bez výhrad.

Kontrolovaná organizace: Mateřská škola Dřevohostice, příspěvková organizace,
ul. Školní č. 367, 751 14 Dřevohostice, okres Přerov
IČ: 71004815

Náplň kontroly: **Zjištění způsobu hospodaření s finančními prostředky poskytnutými zřizovatelem za období roku 2012.**

Datum kontroly: 20. 11. 2012 Čas: 17.00–17.45 hod.

Kontrolované období: leden–říjen 2012.

MŠ Dřevohostice hospodaří s částkou ve výši 502.000,- Kč poskytnutou z rozpočtu městyse Dřevohostice. Tato částka je včetně 20.000,- Kč určených na volnočasové aktivity dětí.

Zůstatek na běžném účtu činí 73.308,93 Kč.

Z toho: 414	Fond rezervní	23.768,52 Kč
416	Investiční fond	29.304,00 Kč

Některé položky z účtové osnovy:

501	Spotřeba materiálu	66.509,60 Kč
502	Spotřeba energie	268.748,74 Kč
511	Opravy a udržování	10.583,00 Kč
518	Ostatní služby	114.510,44 Kč
551	Odpisy dl.nem. majetku	21.410,00 Kč

Spotřeba energií jednotlivě:

502 0310	Elektřina	26.040,00 Kč
502 0320	Plyn	235.128,64 Kč
502 0330	Voda	7.580,10 Kč

Ostatní služby např.:

518 0313	Stočné	20.895,90 Kč
518 0320	Tel., internet	14.328,00 Kč

Na požádání bylo předloženo několik náhodných dokladů. Všechny kontrolované faktury byly opatřeny pořadovým číslem, účtovým znakem a podepsány statutárním zástupcem školy paní ředitelkou Jitkou Sedlářovou.

Finanční a kontrolní výbor hodnotí inventuru bez výhrad.

Kontrolovaná organizace: Městys Dřevohostice, Náměstí 74
751 14 Dřevohostice, okres Přerov
IČ: 00301213

Náplň kontroly:

Kontrola poskytnutých neinvestičních dotací a příspěvků schválených Radou městyse Dřevohostice za období roku 2012.

Kontrola poskytnutých příspěvků z rozpočtu městyse Dřevohostice na volnočasové aktivity dětí a mládeže za rok 2012.

Kontrola plnění Usnesení z 12. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 27. 9. 2012.

Kontrola Rozpočtového opatření č. 4.

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice k 11. 12. 2012.

Kontrola Návrhu Rozpočtového opatření č. 5.

Datum kontroly: 11. 12. 2012 Čas: 16.00–17.30 hod.

Kontrola poskytnutých neinvestičních dotací a příspěvků schválených Radou městyse Dřevohostice za období roku 2012.

Byla provedena kontrola poskytnutých neinvestičních dotací a příspěvků schválených Radou městyse Dřevohostice za období roku 2012. Celková vyplacená částka byla 41.200,- Kč.

Kontrola poskytnutých příspěvků z rozpočtu městyse Dřevohostice na volnočasové aktivity dětí a mládeže za rok 2012.

Byla provedena kontrola poskytnutých příspěvků z rozpočtu městyse Dřevohostice na volnočasové aktivity dětí a mládeže za rok 2012. Celková vyplacená částka byla 127.093,- Kč. Byly předloženy žádosti spolu s vyúčtováním organizací, které čerpaly uvedené příspěvky.

Kontrola plnění Usnesení z 12. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného 27. 9. 2012.

Bez výhrad.

Kontrola Rozpočtového opatření č. 4.

Finanční a kontrolní výbor byl seznámen s plněním rozpočtového opatření č. 4. Uvedené rozpočtové opatření se týkalo dotací na volby do Krajského zastupitelstva, dotací na lesní hospodářský plán, dotací na hasiče a dotací na opravu dveří na zámku.

Kontrola průběžného hospodaření městyse Dřevohostice k 11. 12. 2012.

Finanční a kontrolní výbor byl informován o provedeném dílčím přezkoumání hospodaření městyse Dřevohostice za rok 2012. Kontrolu provedl Krajský úřad Olomouckého kraje. Při dílčím přezkoumání hospodaření městyse Dřevohostice nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Kontrola Návrhu Rozpočtového opatření č. 5.

Bez výhrad.

Výborům byly předloženy bankovní výpisy s konečnými zůstatky k 10. 12. 2012 a to ČSOB Přerov částka: 510.000,- Kč a Česká spořitelna částka: 115.000,- Kč.

Výbory byly informovány o znění nové Vyhlášky o místním poplatku za shromažďování a sběr komunálního odpadu. Byl předložen návrh na zvýšení poplatku ze 400,- Kč na osobu na 410,- Kč na osobu na rok 2013. Toto zvýšení bylo oběma výbory schváleno.

Za finanční výbor: MUDr. Eduard Sohlich, MBA

Za kontrolní výbor: Jaroslav Jančík

Volba prezidenta republiky ČR

– jak jsme volili v Dřevohosticích

Ve dnech 11. a 12. ledna 2013 proběhlo I. kolo volby prezidenta, z něhož vzešli dva kandidáti postupující do II. kola volby 25. a 26. ledna 2013. V Dřevohosticích přišlo v I. kole volit 728 z 1189 oprávněných voličů, což je 61,23 %, odevzdáno bylo 728 hlasů, z nich bylo 723 platných.

V druhém kole jsme vybírali mezi Milošem Zemanem a Karlem Schwarzenbergem. Oprávněných voličů bylo 1184, volit přišlo 726 z nich, což je 61,32 %. Odevzdali 726 hlasů, z nich 723 platných.

Výsledky za městy Dřevohostice:

kandidát	I. kolo		II. kolo	
	počet hlasů	%	počet hlasů	%
Roithová Zuzana MUDr. MBA	52	7,19		
Fischer Jan Ing. CSc.	106	14,66		
Bobošíková Jana Ing.	23	3,18		
Fischerová Taťana	18	2,48		
Sobotka Přemysl MUDr.	6	0,82		
Zeman Miloš Ing.	259	35,82	519	71,78
Franz Vladimír Prof. JUDr.	64	8,85		
Dienstbier Jiří	103	14,24		
Schwarzenberg Karel	92	12,72	204	28,21

Ocenění občanů městečka

Umět ocenit dlouholetou obětavou práci ve prospěch obce nebo ocenit téměř hrdinský čin, kterým byl ubráněn soukromý majetek kamaráda, je důkazem toho, že zastupitelstvo u nás v Dřevohosticích umí ctít a respektovat vznešené lidské hodnoty. Na nejvyšší vyznamenání městečka, vyznamenání kovovou plakétou, byl letos navržen a zastupitelstvem schválen pan Mgr. Zdeněk Smiřický, vyznamenání pamětním listem byli pánové Jano Čeh, Josef Doležal, Martin Škrabana, Richard Torač a František Žouželka. V období adventu, při příležitosti vánočního koncertu byla vyznamenání předána.

Pan Zdeněk Smiřický je vedle profesora Janáčkovy akademie muzických umění Trojana hlavním propagátorem díla ještě donedávna zapomenutého hudebního skladatele období baroka Josefa Schreiera, dřevohostického rodáka. Loni byl pan Smiřický přijat primasem českým a kardinálem Dominikem Dukou a výsledkem tohoto setkání bylo vánoční uvedení Schreierovy mše Missa pastoralis in C Boemica v pražské katedrále sv. Víta. Příčiněním pana Smiřického však zazněla Schreierova hudba již v roce 2002 v chrámu sv. Michala v Olomouci, o něco později v pražském Národ-

ním muzeu, ale byla interpretována i ve Vídni, v chrámu sv. Karla Boromejského. Nebýt nadšení a úsilí oceněného, možná by partitury Josefa Schreiera, skladatele, o kterém se zmiňuje i Josef Jungmann, dodnes ležely zapomenuty někde v archivech.

Když v srpnu letošního roku zaútočili dva ozbrojení pachatelé na benzinovou čerpací stanici za obcí, pánové Čeh, Doležal, Škrabana, Torač a Žouželka se dokázali postavit jejich agresivitě a brutalitě. Přestože byli v ohrožení vlastního života, dokázali odvrátit útok na obsluhu stanice a na soukromý majetek kamaráda. Mířila na ně střelná zbraň, pětkrát bylo proti nim vystřeleno a cíl byl minut jen o pár centimetrů. Přesto se nenechali zastrašit, napadli pachatele, volali policii ČR, pronásledovali prchající zločince, pomáhali při vrtulníkové pátrací akci a významnou měrou přispěli k dopadení pachatelů, kteří měli již dříve na svědomí dva obdobné trestné činy. Dokázali v kritických situacích jednat lidsky naprosto správně. Oceněna byla jejich nebojácnost, statečnost a srdnatost.

Zastupitelstvo městečka, rada a vedení radnice si houževnaté práce, nadšení a vytrvalosti pana Smiřického nesmírně váží, stejně tak jako morálního a lidského činu dalších oceněných.

Petr Dostál

Zleva Mgr. Zdeněk Smiřický, Richard Torač, Martin Škrabana, Josef Doležal, František Žouželka, Jano Čeh

Vánoční mše dřevohostického rodáka zazněla v katedrále sv. Víta v Praze

Na Boží hod vánoční, tedy 25. prosince 2012 v 10 hodin, jako součást slavnostní mše svaté, kterou sloužil primas český – Jeho Eminence, Dominik, kardinál Duka, zazněly v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze velebné tóny vánoční mše „Missa pastoralis in C boemica“ dřevohostického rodáka, zapomenutého hudební-

ho skladatele období baroka, kantora Josefa Schreiera. Dílo skvělým způsobem provedlo špičkové profesionální hudební těleso – Pražský katedrální sbor pod taktovkou dirigenta MgA. Josefa Kšici.

V úvodu slavnostní mše Otec kardinál Dominik Duka srdečně přivítal téměř padesátičlenný zájezd nadšenců – patriotů z Dřevohostice a vyzval ke krátkému projevu o významu skladatele Mgr. Zdeňka Smiřického, předsedu občanského sdružení Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice, který celou tuto významnou událost počínaje setkáním s panem kardinálem dne 8. září loňského roku inicioval a po všech stránkách zajišťoval.

Po ukončení celé slavnostní mše svaté starosta městyse Dřevohostice pan Stanislav Skýpala a Zdeněk Smiřický předali panu kardinálovi překrásné kytice. Poděkovali za krásné přijetí a nezapomenutelné zážitky z pražské premiéry díla dřevohostického skladatele a vyřídili mnoho pozdravů od občanů a věřících z Dřevohostice a z širokého okolí. Zdeněk Smiřický pak ještě srdečně poděkoval a předal kytici sbormistru a dirigentovi MgA. Josefu Kšicovi na chóru katedrály sv. Víta, kde jej ještě našťástě zastihl. Navíc si vyslechl upřímná slova chvály o díle našeho skladatele.

Velké poděkování patří panu starostovi městyse Dřevohostice Stanislavu Skýpalovi a jeho zástupci Petru Dostálovi za perfektní organizaci zájezdu dřevohostických občanů, kteří se do svých domovů vraceli po následné prohlídce vánoční Prahy unavení, ale plni překrásných dojmů a nezapomenutelných zážitků.

Hudební skladatel období baroka – Josef Schreier, jehož dílo bylo po mnoho let zapomenuto, byl podle matričních záznamů pokřtěn 2. ledna 1718 v kostele sv. Havla v Dřevohosticích. V městečku prožil své dětství i mládí a získal základy hudebního vzdělání. Později působil jako učitel a regenschori v Bílovicích u Uherského Hradiště na Moravském Slovácku. V roce 1740 se zde oženil s Annou Burešovou, dcerou zdejšího zemfélého rehtora. Z jejich 11 dětí polovina zemřela. Avšak syn Norbert, významný člen piaristického řádu, se stal profesorem a později rektorem piaristických gymnázií v Uhrách, (Slovensko), členem uherské učené společnosti a slovenským národním buditelem skupiny kolem Antonína Bernoláka. Předpokládáme, že jeho otec, náš skladatel Josef Schreier, odešel za svým synem na Slovensko.

Dílo:

„Missa pastoralis in C boemica“ – moravská vánoční mše, která čerpá z valašského lidového prostřední

„Pastorela in D“ – rovněž čerpá z prostředí Valašska

„Missa solemnis“ – skvělá latinská slavnostní mše

„Aurea libertas“ („Zlatá svoboda“) a „Veritas exulans“ („Vyhnaná pravda“) – první české zpěvohry – základní skladby českého jevištního rokoka

Autorovi jsou připisována i tři velikonoční oratoria a j.

Jeho vánoční mše „Missa pastoralis“ byla složena téměř o půl století dříve než všeobecně známá „Česká mše vánoční“ Jakuba Jana Ryby. Je unikátní tím, že sóla jsou zpívána česky, latinsky a valašským nářečím.

Dílo a osobnost skladatele ve vztahu k jeho rodným Dřevohosticím objevil náš významný muzikolog, profesor Janáčkovy akademie múzických umění v Brně PhDr. Jan Trojan, CSc. (86 let). Díky náhodnému, ale osudovému setkání od r. 1991 úzce spolupracuje s dřevohostickým učitelem, historikem a vlastivědným pracovníkem Mgr. Zdeňkem Smířickým, neúnavným šířitelem díla Josefa Schreiera. Díky jeho obrovskému úsilí se podařilo realizovat novodobé premiéry z díla dřevohostického skladatele.

Občanské sdružení Vlastivědná společnost Žerotín Dřevohostice
kontakt: z.smiricky@seznam.cz

Adventní varieté hodné obdivu

Ač mnohý z těch, kdo zaplnili velký sál sokolovny v neděli dne 2. prosince 2012, nemohl vědět, co se za zajímavým názvem skrývá, nestačili jsme se v průběhu celého překvapení divit a obdivovali ty, kdo nám tento zážitek připravili. I já jsem neskrývala svůj obdiv a spolu o ostatními jej vyjadřovala nadšeným potleskem a uznáním jak všem účinkujícím, tak zejména těm, kdo celou akci připravili. Byl to opravdu příjemný pocit vidět na jevišti tolik mladých lidí, pozorovat jejich zájem o to, aby se představení líbilo a snahu všechno předvést co nejdokonaleji, bez sebemenší chybičky. Díky za to, co jsme viděli a že můžeme pochválit ušlechtilou zábavu, které se naši nejmladší věnují.

Kdo si však zaslouží největší pochvalu, je ta, která celou akci připravila, nacvičila a uvedla na jeviště. Je to slečna Lucie Pokorná, učitelka zdejší mateřské školy. Obdiv jí patří za to, že celou akci vymyslela, věnovala mnoho hodin náročnému nácviku s dětmi a mladými a nakonec všechno úspěšně zrealizovala. Zejména choreografie jednotlivých výstupů byly nápadité, dokonalé a na amatéry až překvapivě dobře promyšlené. Je za nimi vidět bezpočet hodin, strávených v tělocvičně, jsou za tím i kilogramy potu, snahy a snad i odřikání. Nade vším však zvítězilo nadšení pro dobrou věc, které jsme byli svědky. Ještě jednou upřímné poděkování za krásné odpoledne a za to, že zejména místní nejmladší jsou v rukách tak obětavých cvičitelů a vedoucích.

Ema Bednářová

A Mikuláš přišel, aby nás opět ochránil. Andělé rozevřeli svá ochranná křídla nad městečkem a všichni společně pak vyhnali tu šelmu pekelnou, která po mnohých už drápy natahovala. Trubka pana Miloše pak stromek rozsvítila a otevřela velký figurální betlém, který byl zdrojem radosti po celé vánoční svátky...

Mikulášská vyjížďka

Aby si holky z Jezdeckého klubu Gracie zpestřily zimní sezónu, uspořádaly 8. 12. Mikulášskou vyjížďku. Počasí bylo sice mrazivé, ale hezky slunečné. Sníh jen podtrhoval atmosféru. Sešlo se okolo dvaceti jezdců, tedy převážně jezdkyň, a asi stejně tolik pěších. Jezdci byli namaskovaní za čerty a samozřejmě nechyběl ani Mikuláš s andělem. Cílem vyjížďky byla obecní chata v lese. Jezdci měli trasu naplánovanou tak, že dojeli na chatu až po příchodu pěších. Na chatě bylo pro všechny připraveno občerstvení. Došlo i na vyhlášení nejhezčí masky, kterou se stala růžová čertice Kristýna Hanzlovská. Akce to byla povedená a všichni se náramně bavili.

Petr Menšík

Vánoční týden na zámku

Městys Dřevohostice ve spolupráci s Klubem seniorů Dřevohosticka pořádá již několik let vánoční prodejní výstavu jako jednu z mnoha svých kulturních akcí pro občany. Výstava se již tradičně setkává s velkým zájmem mezi občany Dřevohostic i okolních obcí. Stále častěji si ji chodí prohlédnout i lidé ze vzdálenějších míst, pro které se stává další zastávkou rodinných výletů s dětmi po návštěvě známého dřevohostického betléma, vystaveného ve vánoční době na náměstí.

Atmosféru vánočních svátků navodila nápaditá a velmi vkusná výzdoba nádvoří, vstupních prostor, chodeb i prvního patra zámku, o kterou se jako každý rok postaraly Ing. Alena Lapáčková s paní Janou Skříčkovou za pomoci pracovníků městyse.

Slavnostní vánoční týden proběhl od 10. do 16. prosince v nově zrekonstruovaných prostorách dřevohostického zámku, který se postupně stává centrem kulturního života našeho městyse. Samotnou výstavu během týdne zpestřilo velmi pěkné vystoupení žáků ze ZŠ i roztomilé pásmo dětí z MŠ, také vystoupení klientů z domova Adam bylo odměněno zaslouženým potleskem. Zahájení prodejní části výstavy bylo uvedeno koncertem Hudební školičky Mirky Kynstlerové v pátek 14. prosince.

Vystavovatelé i senioři v malém baru se snažili, aby se návštěvníkům na zámku líbilo a vánočně se naladili, případně, aby si odnesli i nějaký dárek pro svoje milé.

*za Klub seniorů Dřevohosticka
manželé Foukalovi*

František Bednář

Vyšla publikace o sokolském ochotnickém divadle

Téměř každý člověk má svého koníčka. Někdy je celoživotní, někdy se mění s věkem. Mým celoživotním koníčkem se stalo už v mládí ochotnické divadlo. Věnoval jsem se mu, i když jsem přišel do Dřevohostic. Již při nácviu her a zejména při jejich hodnocení jsem byl mnohými členy souboru často upozorňován na bohatou

ochotnickou činnost dřevohostických sokolů a nabádán, abych se pokusil tuto aktivitu zdokumentovat. Takové výzvy jsem však dlouho ignoroval, ba odmítal. Nechtěl jsem dělat kronikáře nebo archiváře, chtěl jsem svou práci přispívat k uvádění dalších her a k bohaté ochotnické činnosti, prostě chtěl jsem být aktivní u všeho, co se v místním divadle děje.

Asi po třiceti letech aktivní činnosti jsem však byl nucen práci na jevišti přerušit. Přihlásila se vážná choroba. Těžká operace a následná dlouhodobá chemoterapie mne nadlouho vyřadily z mnoha aktivit. Teprve v této době jsem se začal vážněji zajímat o minulost souboru a shromažďoval první informace o jeho minulosti. Bez ohledu na to, že mnohá data se v té době ještě nepodařilo řádně ověřit, jsem z několika důvodů souhlasil s postupnou publikací některých statí v Dřevohostickém zpravodaji a později je také shrnul ve svazku, vydaném k stému výročí založení Sokola v městy. V té době jsem se však už cítil zdrav, historii znovu pustil z hlavy a byl opět aktivní na jevišti. Bohužel, po určité době, jsem časem poznával, že mi začíná špatně sloužit sluch a po nějaké době i zrak. Sluchu pomohla sluchadla, ale zrak vyžadoval velmi náročnou operaci, která mi spolu s věkem návrat k mému hobby už neumožňovala. Tak jsem začal znovu, tentokrát mnohem pečlivěji, pátrat po pramenech, které by pomohly zejména nejstarší ochotnickou činnost v Dřevohosticích poodhalit. Bylo to dlouhé pátrání v archivech v Holešově, v Henčlově, v obecních, školských i hasičských kronikách, ve starých novinách a časopisech, byly to nesčetné schůzky se staršími divadelníky i zažloutlé fotografie, objevené v některých domácnostech. Největším pokladem, který pomohl v největší míře a vlastně rozhodl o tom, že se pokusím celou historii sepsat, byla do té doby neobjevená kronika divadelního odboru Sokola z let 1922 až 1940, o jejíž existenci jsem sice z mnohých pramenů věděl, ale už jsem nevěřil, že se někde zachovala a že se najde. Tuto kroniku, i když ve velmi dezolátním stavu, hodně znečištěnou a místy roztrhanou, mi však jednoho dne nečekaně přinesl sám pan starosta Stanislav Skýpala s tím, že se našla někde v Nahošovicích. To bylo největší a nejmilejší překvapení, které jsem při této práci zažil.

Získání této cenné kroniky, kterou většinou vedla paní Evženie Sehnalová, významná ochotnička v období mezi dvěma světovými válkami, vlastně u mne definitivně

rozhodlo o tom, že jsem se ještě usilovněji zaměřil na získání stále chybějících dat z 19. a začátku 20. století, o nichž tato kronika neinformuje. S nemalým úsilím se přece jen nakonec podařilo některé informace získat, případně ověřit. Jsem si však přesto vědom toho, že v řadě případů nejsou ani tyto informace pořádně ověřeny a že některé mohou být zpochybněny, případně vyvráceny. Proto jsem nikdy neuvažoval o tom, že bych historii souboru publikoval knižně. Uvažoval jsem pouze o tom, že všechno, co sepiší, vytiskneme dvakrát, případně třikrát na počítačové tiskárně a požádám vedení městyse, aby tyto svazky byly uloženy v obecní knihovně a snad jednou v archivu divadelního odboru. Tak by zůstaly uchovány a mohly posloužit v budoucnu.

Když mi bylo nabídnuto, že historii ochotnického divadla by bylo možno vydat knižně, dlouho a několikrát jsem to konzultoval s řadou ochotníků, nejvíce pak s tenkrát ještě žijícím Hynkem Roubalíkem. Byl jsem si totiž vědom, že 19. století není zdaleka tak doloženo, jak by bylo žádoucí. Všichni, s nimiž jsem se o tom bavil, mne však nabádali, abych s tiskem souhlasil. I já jsem nakonec uznal, že to vlastně bude velká pocta pro celé ochotnické divadlo v obci. Přesto jsem se ještě znovu snažil zejména nedoložené informace z 19. a počátku 20. století ověřit. Ne u všech se to podařilo tak, jak bych si přál a jak by bylo žádoucí. V období od roku 1922 až do 2011 jsou sice také některá bílá místa, ale závažné nedostatky by tam být neměly, což považuji za největší přínos publikace. Znovu bych chtěl poděkovat všem, kdož mi v práci pomohli. Jsou to četní současní i dřívější divadelníci, je to řada občanů, kteří snad nikdy ani divadlo nehráli, ale o ochotnické hnutí v místě se zajímali, jsou to pak zejména Ing. Alena Lapáčková, Marie Janovská, Mgr. Hana Sedlářová a moje manželka, bez jejichž pomoci by svazek nevyšel v té podobě, v jaké jsme se ho dočkali. Velký dík patří i panu Miloši Flašarovi z Přerova za grafickou úpravu a tisk, zejména za péči, kterou věnoval starým, zažloutlým fotografiím.

Publikace „Podrobná historie sokolského ochotnického divadla v Dřevohosticích“ byla slavnostně pokřtěna na zámku v Dřevohosticích dne 12. prosince 2012 za účasti asi 50 přítomných a poté dána do prodeje v papírnictví u Nedělu.

František Bednář

V předvánočním týdnu vystavovali na zámku své výtvarné práce Petr Rolník, Karel Musil a David Takáč. I když témata jejich prací nebyla vánoční, přilákala výstava hodně návštěvníků.

Petr Rolník

Vánoční krmení koní a Betlémské světlo

Vánocům se říká svátky klidu, ale mě to tak již dlouho nepřipadá. Lidé jsou nervózní, všichni někam spěchají a snaží se dohnat, co nestihli. Proto jsem rád, že se u nás uchytily další z krásných tradic, které se daří udržovat díky chlapům z SDH Dřevohostice a děvčatům z JK Gracie. Občané městysu mají důvod se na chvíli zastavit a odpočinout si od příprav na štědrovečerní večeři a pozdravit své známé. A letos

se jich sešlo opravdu hodně. Zapalování svíček Betlémským světlem podbarvovaly koledy hrané před dřevohostickým betlémem dechovým kvartetem v čele s Pavlem Skýpalou. Rodičové měli možnost při popíjení čaje, punče a jiných nápojů pro zahřátí odložit své ratolesti na hřbety koní a nechat je povozit po náměstí. Za odměnu dávaly děti koníkům a oslíkovi mrkve a jablíčka. Mezi dětmi se objevil již odrostlejší jinoch pan Kvasnica a ve stylovém klobouku se také nechal povozit. Tyto akce se těší stále větší popularitě a jsem rád, že i o Štědrém dnu se najdou lidé ochotní udělat něco pro druhé, za což jim chci jménem všech zúčastněných poděkovat.

Petr Menšík

Tříkrálová sbírka 2013

Tříkrálová sbírka, největší dobrovolnická akce v České republice, byla u nás pořádána letos 8. ledna. Sběrka navazuje na staročeské koledování na Tři krále a dnes je jejím hlavním účelem přímá pomoc nemocným, pomoc handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším sociálně potřebným. U nás v Dřevohosticích putovali tři králové organizovaní do čtyřech skupinek od domu k domu a přinášeli radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět, vybírali dary a křídou značili na vrata navštívených stavení K+M+B. Nejsou to ale počáteční písmena jmen „Třech králů“ Kašpara, Melichara a Baltazara, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského „Christus mansionem benedicat“, česky „Kristus žehnej tomuto domu“.

Zpívající koledníci dětského věku a jejich dospělý doprovod vybavený průkazem charity se zapečetěnou kasičkou vybrali celkem 21.784,- Kč

Srdečně děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na organizaci sbírky, letos to byli **Monika Albertová, Jiří Dočkal, Tereza Cagašiková, František Malhocký, Vít Michálek, Vlastimil Panák, Zdeněk Pokorný, Tomáš Rosulek, Diana Slatin-**

ková, Ivana Školoudová, Petra Vlachová, Eliška Zavadilová a také paní **Alena Cedidlová, Anna Kuželová, Věra Štěpánová, Ludmila Zehnálková a Libuše Kroutilová.**

Děkujeme všem lidem dobré vůle, kteří do sbírky přispěli.

pd

Pomoc naší přírodě – nové výsadby dřevin v Dřevohosticích

Vedení Dřevohostic se letos rozhodlo udělat další krok v pomoci naší přírodě. Na jaře došlo k výběru dvou lokalit, kde byly naplánovány výsadby stromů a keřů. Na rozdíl od loňského roku, kdy okolí Dřevohostic nově zkrášlily ovocné stromy, tentokrát byly vysazeny dřeviny, které u nás rostly už za dávných dob, v naší „původní“ přírodě, člověkem tehdy ještě nedotčené. V našich podmínkách je to především dub letní, všechny naše běžné javory (javor mléč, javor klen a javor babyka), jilm (my jsme vysadili jilm drsný), dále lípa srdčitá či habr obecný. Celkem se navrhlo a na podzim vysadilo přes 100 stromů.

Stromy byly doplněny u nás v původní přírodě bohatě rostoucími druhy keřů. Vysazení jich bylo více než 250 kusů.

Původním záměrem bylo výsadby uskutečnit, podobně jako v loňském roce, za spolupráce občanů Dřevohostic. I když byl podzim hodně teplý, skoro letní a převážně suchý, v době, kdy se měly společné výsadby provádět, vrtochy letošního podzimního počasí vyvrcholily. Příšly vydatné deště, které výsadby v plánovaném termínu za spolupráce občanů překazily. Škoda.

Naštěstí byla k dispozici vlastní „rychlá rota“ (pracovní skupina) obce, která nastoupila k pracím ihned po deštivém víkendu. Nejde tady rozhodně o žádnou frázi – všichni pracovali s chutí a maximálním nasazením. Velkou práci odvedl i kastelán pan Jiří Kasperlík. Jámy pro stromy byly připraveny za pomoci techniky místního zemědělského družstva. Musím se upřímně přiznat, že mi bylo skutečně radostí, že jsem měla tu příležitost být osobně „při tom“. Ani ve snu by mne nenapadlo, jak se nám bude práce dařit a jak nás bude, troufám si říct, všechny bavit. Výsledek stojí určitě za to! Díky všem!

Pro výsadby byly vybrány dvě lokality.

První lokalitou je prostor „Nad Žižkovcem“ až k bývalé pískovně. Jedná se o mez podél polní cesty, která vede souběžně s cestou od Dřevohostic směrem na Radkovy. Tato mez se nachází východně od uvedené silnice. Byla zde vysazena alej rozmanité dřevinné skladby, více než 60 stromů. Všechny navržené dřeviny v původní přírodě bohatě rostly. Kromě stromů zde našly uplatnění také keře. Ty byly vysazeny v hojném počtu převážně v prostoru pod nadzemním vedením vysokého napětí. Kromě toho keře místy zpestřují (doplňují) také vysazené stromy. Keře tu budou mít nejen

okrasnou funkci, ale poslouží také jako úkryt pro zvěř i ptactvo. Navržená druhová skladba keřů je velmi bohatá. Kromě běžných druhů, jako je líska, šípek, hloh, či možná ptačí zob nebo kalina, byly navrženy a vysazeny pro mnohé i relativně méně známé druhy, třeba řešetlák, meruzalka alpská, zimolez, svida nebo brslen. Keře budou také výbornou ochranou ptáků nejen v době jejich hnízdění, ale poskytnou jim také bohatý zdroj potravy (hlavně v době po sklizni a také v zimě). Na jaře po pár letech jistě neujdou naší pozornosti nádherně kvetoucí keře dřínu. Obalí se brzy zjara zářivě žlutými květy, a to ještě před rašením listů. Dříný poskytují bohatou brzkou pastvu také pro včely. Navíc z vyzrálých plodů dřínek můžete udělat (většinou kolem začátku školního roku) i výbornou marmeládu (tu mne naučila moje babička – a je skutečně úžasná).

Druhá nově ozeleněná lokalita se nachází nad mysliveckým areálem „**Na výsluní**“ pod lesem Zajíčkem. Zde byla v západní části do travnaté meze vysazena linie dubů – a to až po stávající vzrostlou skupinu statných dubů. Ve východní části meze pak byly vysazeny dvě řady stromů. Celkem zde našlo uplatnění přes 40 stromů. I tady byly stromy ve skupinách doplněny keři. V této lokalitě byly vysazeny také tři ovocné stromy – stará odrůda třešně „Burlat“, takže si zde na nich můžete za čas pochutnat.

Za pár let budou obě vysazené aleje stromů nepřehlédnutelné a jistě se neodmyslitelně stanou také chloubou Dřevohostic.

Pro vaši informaci uvádím, že stromy byly přivezeny z pěstební školky Arboeko s. r. o. Smržice u Prostějova a musím říct, že stromy to jsou opravdu krásné. Všichni se můžete přesvědčit, když se na místa výsadeb sami vydáte na procházku, ať už nyní v zimě, nebo třeba až na stromech na jaře vyraší první mladé lístky. Pokud si všimnete, že některý ze stromů má porušenou či strženou chráničku (zničenou zvěří), určitě bude moc fajn, když to neprodleně řeknete na radnici. Poškozená chránička představuje totiž pro mladý stromek obrovské nebezpečí. Většinou takový stromek nepřežije následné otloukání či okus zvěří.

Ovocné stromy pocházejí ze školky starých odrůd v Bojkovicích (Radim Pešek). Keře byly vypěstovány ve školce v Záříčí u Chropyně (školka Zahrady Olomouc s. r. o.).

Těším se, až se v příštím roce zazelená další polní cesta či mez v Dřevohosticích. Nejen pro naši přírodu, ale především pro každého z nás.

RNDr. Věra Ehlová (zpracovatelka návrhu)

S cimbálem a kytarou proti podzimní depresi

Pochmurné podzimní dny doprovází často tísnivá nálada, takzvaná podzimní depka. Někdo ji likviduje čajem se slivovicí, jiný vitamínovými prostředky a dřevohostický pánský pěvecký spolek Fčelka se rozhodl zaplašit skličující rozpoložení anti-depresivním uměleckým zážitkem. Již vloni slavil neobyčejný léčebný úspěch s pásmem ruských písní a tanců, ovšem letos se rozhodl vrátit se domů a svůj podzimní koncert protentokrát připravil z moravských lidových písní. Aby na usilovný boj s podzimní úzkostí nebyl sám, přizval si na pomoc bystrickou cimbálovku Voděnka, která čítá pět mládenců vedených ráznou krasavicí, primáškou Magdalenou Kučerkovou.

U vchodu do sálu přivítal hosty klének frgála a štamprka slivovice a sál se brzy zaplnil do posledního místečka. Jediné oko fšeckých tuch cérek, robek, ženských aji bab neostalo dojetím suché, když pěvecký sbor neodolatelných mužů, typických svými bílými rukavičkami a žlutočernými motýlky, vyklusal na jeviště. Znamé lidovky

z Valašska, Slovácka i Hané střídaly humorná vystoupení. Valašské fóry o manželském štěstí a chátrajícím zdraví jako by jejich interpreti Jarda Dopita, Bob Skopal, Fanda Seidl

a Pavel Roubalík přímo prožívali na vlastní kůži. Také dramatizace na motivy Galuškových slováckých soudniček a zaručeně pravdivá historie příchodu Hanáků na Hanou zajistě rozšířily posluchačům kulturní obzory. A protože zme přece fšeci Moravané, byly toty kuse předvedené v původním znění bez titulků.

Při zvukoch cimbála aji huslí to všeckym trhalo nohama, a tak se nakonec z posluchačů stali tanečníci. Víno teklo proudem, koláče aji podzimní deprese mizely jako tající sníh. Když po jedenácté večer umkl cimbál a housle, chopil se Jarda Dopita své proslulé kytary a zpěváci mohli pokračovat z národního i jiného soudku ještě dlouho po půlnoci.

„Tento večer mi přinesl jeden cenný poznatek,“ pochlubil se nejmenovaný účastník koncertu, „nikdy nemíchejte víno se slivovicí!“

„Oba podzimní koncerty byly velmi úspěšné. Máte v úmyslu v nich pokračovat?“ zeptali jsme se Jardy Dopity.

„Byli bychom rádi, kdyby se staly tradicí,“ odvětil oblíbený šéf pěveckého spolku, „je to hodně předběžné, ale na příští rok uvažujeme o písničkách z českých i světových muzikálů.“

A tak se máme celý rok na co těšit.

Nataša Kučerová

Dřevohostičtí senioři se nenudí

Po delším domlouvání, ladění času, možností a počasí jsme se domluvili na **výlet do Luhačovic** na 26. 9. 2012. Cestu jsme zvolili vlakem podle návrhu paní Hynkové.

Jelo nás celkem šest seniorů. Cesta vlakem příjemně uběhla. Po příjezdu jsme se vydali na procházku směr nový kostel, parkem kolem Jurkovičova lázeňského domu směr kolonáda. Šli jsme k hlavnímu prameni Luhačovic Vincentce, který jsme si všichni ochutnali, a vydali jsme se podívat do obrazové galerie, která se nachází vedle vřídla Vincentky.

Další procházka nás zavedla podél říčky k lázeňskému domu Smetana a Společenskému domu, kde vždy bývá nádherná květinová výzdoba, která tvoří lázeňský pohárek.

Ještě jsme se posilnili obědem a domluvili jsme se, že již pojedeme domů. Ale také jsme se podívali do muzea Luhačovicka. Bylo to velmi pěkné. Uviděli jsme počátky Luhačovic, bydlení a vznik lázní. Cestou k nádraží jsme ochutnali pramen Ottovky. Na nádraží na nás doslova „čeka“ vlak a my přímo bez přesezení dojeli v pořádku do Přerova a autobusem zpět do Dřevohostic.

Výlet se nám velmi líbil a jestli v roce 2013 vyjde počasí a budeme zdraví, uděláme pokračování výletu a projdeme další část Luhačovic.

Po roce jsme se opět rozhodli pro **zájezd do Valašského Maziříčí na jarmark řemesel**, který se konal 17. 11. 2012. Zájezd nám zajistila paní Skříčková dohodou o půjčení auta hasičského sboru Dřevohostice.

Vyjeli jsme z Dřevohostic v 8 hodin od radnice přes Lipovou a Bystrici směr Valašské Meziříčí. Vystavené ruční práce a také různé materiály pro jejich výrobu se nám velmi líbily. Jednalo se o práce z látek, drátkování, tkaní na stavu a také o práce studentů ze školy – výroba prkýnek do kuchyně, ukázka úpravy zdí v místnosti a použití dalších materiálů ve stavebnictví.

Také byly vystaveny korálky a vyšívání, pletení košíků a ruční zdobené baněk na vánoční stromeček. Oči se měly skutečně na co dívat. Po prohlídce jsme se vydali domů.

Děkujeme za zapůjčení auta. Dík také patří řidiči za šťastný návrat.

za účastníky zájezdů
Marie Hořecká

Senioři se sešli na sympoziu

Magistrát města Přerova, odbor sociálních věcí a městys Dřevohostice společně připravili pro všechny seniory Dřevohostic a blízkého okolí osvětovou preventivní a vzdělávací akci s názvem „Senior sympozium“. V sále místní sokolovny se 22. října sešlo téměř sto posluchačů, které jako první oslovila poslankyně paní Jitka Chalánková, následována pak sérií přednášek úředníků Olomouckého kraje a sociálních pracovníků z přerovského magistrátu. Druhý přednáškový blok ovládla ředitelka Domova Adam PaDr. Jarmila Odložilová, která pozvedla pozornost posluchačů velmi vtipnou prezentací doplněnou o audiovizuální ukázky. Příklad aktivního seniora představila Dagmar Plšková z přerovského občanského sdružení Most k životu.

Nechybělo vystoupení zástupce Univerzity třetího věku při Palackého univerzitě v Olomouci, psychologa z přerovského Psychosociálního centra a děkana Římskokatolické farnosti Přerov Hofírka. Program Senior sympozia pak příjemně rozproudilo vystoupení tanečního souboru TADOMI, mažoretek ZŠ Třpytek a obdivuhodné bylo vystoupení chlapců z Domova Adam. V závěrečném bloku pak předstoupila zástupkyně Eurokliniky Olomouc, následovala jasná, výstižná a poutavá přednáška ředitele hraničké nemocnice MUDr. Eduarda Sohliha, doplněná drobnými postřehy MUDr. Aleše Kučí, náměstkyně pro lékařskou péči téže nemocnice. Celý program svižně moderovala ředitelka Domova Adam s naším místostarostou. Hudební tečku za celým dřevohostickým Senior sympoziem udělalo vystoupení přerovské hudební skupiny Imperio. V rámci sympozia byl také poskytnut prostor pro prezentaci služeb zájemcům z řad občanských sdružení, neziskových organizací a obecně prospěšných společností, a tak si v prostorách sokolovny mohli zájemci nechat přeměřit krevní tlak, tělesný tuk nebo kvalitu zraku. To všechno provázelo Senior sympozium, akci, která byla v Dřevohosticích organizována k roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. /pd/

Počasí v roce 2012

Už mě příliš nepřekvapuje, že si každoročně při psaní tohoto článku říkám, proč mě některé rozmary a výkyvy počasí ještě udivují. Suma sumárum, vždyť celoroční průběh počasí se za ta léta zase tak moc neliší. Když srovnávám dva základní ukazatele – teploty a srážky, vyjde to téměř na puntík stejně. Posudte sami: průměrná teplota v roce 2011 – 10 °C, v roce 2012 – 10,1 °C, množství srážek v roce 2011 – 633 mm, v roce 2012 – 649,3 mm. Jistě vás však bude více zajímat průběh počasí v jednotlivých měsících roku 2012.

Leden, typický zimní měsíc, vloni zklamal na celé čáře. Většinou nevlídné a deštivé počasí, teploty v rozmezí -5° C až +5° C. Teprve v závěru měsíce pořádně přituhlo, poslední den 31. 1. klesla teplota na -14 °C.

Únor přinesl mrazivé počasí, na mnoha místech až arktickou zimu – na Šumavě 5. 2. naměřili -39,4 °C. U nás v Dřevohosticích padl teplotní rekord 3. února -18,2 °C. Často sněžilo, nejvyšší vrstva sněhu se držela v polovině měsíce.

Březen začal ranními mlhami, ale ve slunečných dnech se teploty šplhaly až na 20° C. Poslední březnová dekáda proběhla zcela ve znamení krásného jarního počasí. Březen byl ale měsícem velmi malých srážek, napršelo jen 5,3 mm srážek.

V dubnu se ochladilo okolo Velikonoc, v průběhu měsíce častěji přšelo, větrné počasí příliš jaru nefandilo. Ale už 26. dubna krásně kvetly stromy a na čarodějnice jsme naměřili dokonce 29,5 °C.

Květen zahájil tropickými 30° C, ale 18. května klesla teplota pod bod mrazu a to se nepříznivě projevilo na některých druhích jarní vegetace. Ve druhé polovině května téměř nepršelo, ale teploty dosahovaly vysokých hodnot, až k 30° C.

Červen se zapsal jako srážkově nejbohatší měsíc roku, dvě třetiny června propršelo a celkově to bylo 121 mm srážek. Teploty po většinu měsíce vykazovaly tropické hodnoty, 30. června dokonce 33,3 °C.

Červenec s vysokými teplotami nad 30 °C v první dekádě sliboval krásné prázdninové počasí. Byl nejteplejším měsícem roku, ale časté přeháňky, večerní či noční přívalové lijáky nebyly v některých obdobích – například při SDH zrovna vítané.

Srpen se teplotně červenci téměř vyrovnal, právě v srpnu byla naměřena nejvyšší loňská teplota a to 20. srpna 35,1 °C (na jihu Moravy dokonce 40,4 °C). Už tolik nepršelo a většina měsíce byla skutečně letně pohodová.

V září poklesly teploty v průměru o pět stupňů, začalo se ochlazovat, přibývalo srážek – 12. září napršelo nejvyšší denní množství 43,6 mm srážek. Vcelku se však dá říct, že to bylo ještě příjemné zářijové babí léto.

V říjnu jsme se stále těšili z pěkného podzimního počasí. 4. října však silná bouře na mnoha místech polámala větve stromů. V polovině října se příroda nádherně vybarvila a nic nenaseďčovalo brzkému příchodu zimy. Ale už 28. října mrzlo a poprvé sněžilo.

Listopad však zůstal úplně beze sněhu, chladný a sychravý. Teploty jen dvakrát poklesly pod bod mrazu, v závěru měsíce se výrazně oteplilo, přes den dokonce na +15 °C.

Prosinec vypadal zpočátku nadějně, slabě sněžilo od 3.12. Sníh však postupně odtával, objevovalo se náledí a před Vánocemi jsme se brodili blátem a sněhovou břečkou. Vánoční týden střídavě sněžilo, přšelo, v závěru prosince i mrzlo, ale tu opravdovou ladovskou zimu jsme opět nezažili.

Přehled teplot a srážek v roce 2012:

Teploty °C

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
průměr	0,2	-4,9	6,8	11	16	19	21,1	20,4	15,8	9,4	7,0	-1,4

Celoroční průměr 10,1 °C

Srážky mm

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
průměr	45,0	26,9	5,3	28,2	47,1	121,1	92,1	42,7	73,4	98,9	33,1	35,5

Celkem: 649,3 mm

Děkuji panu Františku Kuželovi za přesný a přehledný přísun všech důležitých informací o počasí u nás v Dřevohosticích v loňském roce.

*Hana Sedlářová
kronikářka městyse*

Kněz pokory a lásky k bližnímu

V měsíci říjnu loňského roku jsme s velkou úctou a pohnutím vzpomněli tragického skonu našeho významného dřevohostického rodáka **pátera Cyrila Vrbíka**, skvělého člověka se srdcem na dlani, který se vždy rád vracel do svých rodných Dřevohostic, aby se pozdravil se svými známými, se sousedy a přáteli a potěšil se pohledem na důvěrně známá místa a malebná zákoutí našeho městečka. Zde, u nás, prožil své nezapomenutelné chvíle dětství a mládí. Vážil si každého našeho občana, s každým promluvil a laskavým slovem potěšil. Takový byl „náš páter Cyrilek Vrbík“.

Páter Cyril Vrbík se narodil dne 15. ledna 1927 v Dřevohosticích, ulice Novosady čp. 190. Jeho tatínek, rovněž Cyril, kapitán Československé armády, vstoupil za 1. světové války do italských legií a po vzniku ČSR v r. 1918 se stal vojákem z povolání. Maminka Anežka, rozená Dudkevičová, byla původně výbornou učitelkou na obecné škole v Dřevohosticích. Specializovala se na výuku v prvních třídách. Přesto, že byla vynikající učitelkou, musela po sňatku podle tehdejších zvyklostí ze školy odejít a zůstala v domácnosti.

Postupně se rodinka rozrůstala. Cyrilek měl starší sestru Anežku (narozenou v r. 1923 a mladší Marii (narozenou v r. 1929), která však zemřela v 16 letech na zápal mozkových blan. Nenadálý odchod mladinké, všestranně nadané milé sestřičky na věčnost jej poznamenal na celý další život.

Malý Cyrilek prožil v Dřevohosticích krásné dětství, na které rád vzpomínal. Rodiče své děti vychovávali v harmonickém rodinném prostředí, jehož základem byla vzájemná láska, hluboká úcta k člověku a k jeho práci a hluboká víra v Boha.

Po ukončení obecné školy byl nadaný Cyrilek přijat ke studiu na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Byl výborným studentem, avšak jeden rok studia bohužel ztratil, když těžce onemocněl zánětem pohrudnice. Po maturitě začal studovat na Teologické fakultě University Palackého v Olomouci.

Avšak přišla neblahá léta padesátá. V roce 1950 došlo ke zrušení bohosloveckých fakult, jejich profesori byli pronásledováni a většinou uvězněni. A jako následek perzekuce ze strany komunistického režimu byly navíc násilně rozpuštěny všechny klášterní komunity.

Cyril byl vzápětí povolán k výkonu základní vojenské služby k nechvalně proslulým PTP (pomocným technickým praporům), kde prožil v prostředí ponižování a nenávislné perzekuce celé tři roky a tři měsíce.

Po návratu z vojenské základní služby zjistil, že mu bylo zákonem zakázáno dokončit studia na Teologické fakultě v Litoměřicích. Proto nastoupil jako pomocný dělník v Přerovském stavebním podniku, kde pracoval po dobu dvou let. Dovedl se postavit ke každé práci, a tak zvládl i tuto těžkou námahu. Později byl povolán na základě přímluvy dřevohostického rodáka, pátera Jana Srovnalíka, na místo zahradníka v Charitě v Ústavu sociální péče pro přestálé a mentálně postižené občany v Nové Horce u Studénky na severní Moravě. I zde se velmi dobře uplatnil jako pracovitý, schopný a zodpovědný pracovník. A tak byla mu po několika letech nabídnuta práce účetního.

Avšak kolem roku 1960 musel z ústavu na základě nařízení stranických orgánů odejít. Přichází za prací do Okresního stavebního podniku v Místku, kde se brzy dobře uvedl a působil jako normovač. Protože i zde si počíná příkladně, je podnikem vyslán ke studiu při zaměstnání na Střední průmyslové škole stavební ve Frýdku-Místku. Studia ukončil s vyznamenáním maturitní zkouškou v roce 1965.

Když po letech došlo k částečnému politickému uvolnění, projednal Cyril osobně možnost dokončení teologických studií s tehdejším administrátorem pražské arcidiecéze, biskupem Františkem Tomáškem. V souvislosti s tím odchází do Frýdku, kde pracoval jako kostelník. Po událostech „Pražského jara“ v roce 1968, kdy si národ po dlouhé době radostně vydechl, se vrací ke studiu bohosloví na litoměřické teologické fakultě. Zbývajících dva roky studia zde zvládl s výborným prospěchem svou usilovnou prací za pouhý jeden rok. Po ukončení studia je pak dne 6. září 1969 v olomoucké katedrále sv. Václava vysvěcen na kněze brněnským biskupem ThDr. Karlem Skoupým.

Za překrásného letního počasí dne 7. září 1969 se konala v jeho rodném městečku slavná primice – velká slavnost první mše svaté. Od krásně vyzdobeného rodného domu novokněže na Novosadech vyšel početný slavnostní průvod za doprovodu různých dechové hudby směrem k dřevohostickému náměstí. V čele průvodu pocho-

dovaly tři nejmenší dřevohostické družičky: Sylva Paculová – nyní Cagášková, Liduška Večeřová – nyní Zehnálková a Magda Hanáková – nyní Janovská, které před Cyrilkem nesly na bílém polštářku, z něhož splývala na obě strany široká stuha, symbol novokněze – hrozny vína na pozlaceném podnosu. Za nimi důstojně kráčel páter Cyril Vrbík, oblečený ve zlatem vyšíváný kněžský šat. V rukou před sebou nesl malý stylizovaný kříž. Po obou stranách jej doprovázely řady bíle oděných družiček, které kněze obepínaly dlouhým zeleným pásem upleteným z vavřínu. Za družičkami pak kráčela Cyrilova nejbližší rodina, staříček tatínek, doprovázený dcerou Anežkou s jejím manželem, panem Antonínem Kavalcem a jejich dětmi. Za nimi pak následovaly krojované skupiny z Moravského Slovácka a z Hané, sestry řeholních řádů, dřevohostičtí věřící a další účastníci této velkolepé slavnosti.

Při vyústění ulice Novosady na dřevohostické náměstí účastníky průvodu uvítala překrásně vyzdobená slavobrána. Průvod obešel dřevohostické náměstí a zamířil Dolní ulicí do prostoru před kostelem sv. Havla. U boční stěny kostela bylo postaveno velké, velmi vkusně vyzdobené pódium, na jehož čelní stěně zářily symbolické portréty moravských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje.

Prostranství před kostelem bylo doslova zaplaveno obrovským množstvím věřících z Dřevohostic, z širokého okolí a snad i z celého Hostýnského Záhoří. Všichni přišli pozdravit svého rodáka a novokněze.

Slavnostní primiciální mši společně s novoknězem Cyrilem Vrbíkem sloužili jeho nejbližší přátelé: páter Miroslav Zapletal – rodák ze sousedních Radkov, ThDr. Metoděj Trunečka z Křemence u Prostějova (působil v Dřevohosticích od roku 1934 a učil na měšťanské škole) a velmi oblíbený dřevohostický pan farář – lidumil – páter Rudolf Klimeček.

K příležitosti primice obdržel Cyrilek spoustu darů, mezi nimiž vynikal i obraz Dřevohostic, který přijal jako projev úcty spojený s přáním tehdejších představitelů obce svému rodáku – knězi, který z našeho městečka vzešel.

V dřevohostické sokolovně se pak konala velká hostina pro rodinu i přátele a všechny příznivce. I v těchto slavnostních chvílích zůstával Cyrilek stále „při zemi“.

Jak dosvědčuje jeho rodina, jeho tehdejší výrok, jímž komentoval všechnu tu pozemskou chválu:

„Dnes Hosana, zítra ukřižuj !“, odrážel jeho dosavadní smutné životní zkušenosti.

Jeho první kaplanskou štací bylo severomoravské město Frýdek. Po několika letech je odsud povolán jako kaplan do valašského Vsetína. Zde poprvé využil své odborné vzdělání stavitele

a vypomáhal odbornými radami i vlastní manuální prací při opravách tamního kostela.

V roce 1980 nastupuje jako duchovní správce významného poutního chrámu Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou. Zde ještě navíc obstarával farnosti Věrovany, Majetín a Charváty. Kromě činnosti v kostelích každý pátek osobně navštěvoval padesát věřících, kteří pro své stáří a ze zdravotních důvodů nemohli přijít na mši svatou do kostela. Vyzpovídal je, podal jim svaté přijímání, potěšil je laskavým slovem a povzbudil je v jejich nemoci a trápení.

Postupně zveleboval překrásný poutní chrám. Nechal zabezpečit konstrukci klensby stažením ocelovými lany a pustil se i do rekonstrukce farní budovy. V posledních osmi letech zajišťoval celkovou obnovu a generální opravu fasády chrámu a jeho interiéru tak, že nyní patří ke svostům barokní architektury na Moravě.

„Náš páter Cyrilek“, jak jej místní občané z Dubu s láskou oslovovali pro jeho hluboce lidský vztah ke každému člověku a pro jeho dobrotivou povahu, byl vždy připraven pomoci každému, kdo jen náznakem o jeho pomoc požádal. A tak často prováděl stovky návštěvníků různých zájezdů, ale i náhodné návštěvníky, kteří do Dubu zavítali. Snažil se každému pomoci a vyhovět, vyjít vstříc. Proto si nakonec ani nemohl rozumným způsobem zorganizovat svou práci a neměl vlastně žádné soukromí. Vstával každý den před čtvrtou hodinou ranní a uléhal kolem půlnoci. Nikdy si však nestěžoval. Bral kněžskou službu jako své poslání. V každém člověku viděl Krista. Doslova se „stravoval“ pro druhé. Avšak takovýto životní styl se musel zákonitě časem projevit na jeho zdraví. V roce 1995 byl stížen srdečním infarktem. Avšak disciplinovanou léčbou a fyzickou prací se opět dostal do původní zdravotní kondice.

Měl velmi rád děti, které jeho lásku opětovaly. Byl to krásný vztah nejmladší a starší generace, který obě strany neuvěřitelně obohacoval. Později, s přibývajícím věkem, mu pan arcibiskup postupně odnímal farosti, které obhospodařoval navíc. Takže mu nakonec zůstala na starosti péče o farnost v Dubu nad Moravou.

Jeho plodný život, naplněný prací a láskou k lidem, byl tragicky přerván rukou vraha v časných ranních hodinách 22. října 2002. Páter Cyril vyslyšel prosbu a šel ochotně cizímu mladému člověku ošetřit poraněnou ruku.

Lidský profil pátera Cyrila Vrbíka, rodáka z našeho městečka, které miloval, přiléhavě zhodnotil olomoucký arcibiskup, Mons. Jan Graubner slovy (cituji): „Své kněžství žil naplno. Ze skromnosti se o sebe příliš nestaral, žil pro Boha, pečlivě se staral o kostel, ale především měl rád lidi a zvláště děti. I když svým věkem měl k dětem daleko, srdcem jim byl blízko. Byl inspirací pro pastorační práci mnohem mladším kněží...“ (konec citátu).

Důstojné rozloučení s drahým zesnulým v úterý 29. října 2002 v Dubu nad Moravou, kde za dřevohostické občany procítěně promluvil pan Miloš Kvasnica, se stalo tichou, ale mohutnou demonstrací dobra proti zlu, které v posledních letech získává v celém světě významné postavení. Dalo nám všem naději, že dobro přece zvítězí.....

Mgr. Zdeněk Smířský

Poznámka:

Za cenné informace pro vznik článku ze srdce děkuji panu docentu Ing. Karlu Kavalcovi, CSc. (synovci zesnulého), dále pak dřevohostickým pamětníkům paní Růžně Paculové a paní Marii Baďurové, oběma z ulice Novosady.

U zámku se znovu střílelo

Navzdory vytrvalému dešti se i letos uskutečnil Dušíčkovy pochod napoleonských vojáků, tentokrát směřovaný z Bystřice pod Hostýnem k nám do Dřevohostic. Pro dnešního napoleonského vojáka je prý pochod příznačný, také bolest nohou mu není cizí, ale hlavně mu nikdy nechybí úsměv na tváři. S tím pochodem to letos nebylo tak bolestivé, nevlídné počasí totiž donutilo nadšence vojenské historie v kostýmech rakouské, ruské a francouzské armády nasednout do aut a z Bystřice se nechat dovést do Křtomile, později i na náš dřevohostický zámek. Jen vzdáleně si tedy vyzkoušeli, co musel vytrpět voják Bonapartova období, úsměv na tváři jim však zůstal po celý den. I bitva o přístupový most k zámku za vytrvalého deště nebyla tak zuřivá a krvavá, jako tomu bylo loni a předloni. Možná chlapům trochu zvlhly křesadlovky. Jen Robert Tuček pálil z kanonu ostošest a ohrožoval nejen předzámčí, ale i půl Chmelná. Válka si počasí nevybírá, a tak ranění padali do bláta a do kaluží, ale znovu vstávali, bránili své pozice a ti druzí útočili a dobývali náš zámek. Nikdo z nich ale nechtěl slavit válku. Po bitevním střetu se všichni poklonili památce skutečných vojáků rakouské a ruské armády, kteří v lazaretu na našem zámku zemřeli po bitvě u Slavkova.

Petr Dostál

Hop na Palmu

Naši čtenáři znají slečnu **Simonu Vybíralovou** jako cílevědomou, energickou a zároveň něžnou mladou dámu, ale také jako úspěšnou sportovkyni v oboru, který není u dívek zrovna typický – v parašutismu. A právě na sportovním poli zaznamenala Simona v závěru loňského roku významný úspěch ve své kariéře – obsadila 9. místo na Mistrovství světa v parašutismu. Toto mezinárodní klání nejlepších parašutistů zvané Mondial 2012 hostila na přelomu listopadu a prosince exotická Dubaj, hlavní město stejnojmenného arabského emirátu na pobřeží Perského zálivu. Česká média ke své škodě světovému mistrovství moc pozornosti nevěnovala, ale my jsme jeho průběh sledovali na internetových stránkách a moc jsme naší mladé sportovkyni přidrželi palce. Z jejího úspěchu jsme se radovali spolu s ní, a protože jsme zvědaví, hned po návratu jsme ji jedním dechem s blahopřáním zasypali otázkami.

Jaké bylo vidět své jméno na soupisce reprezentačního výběru na Mondial 2012?

Dostat se do reprezentačního výběru bylo pro mě snad až příliš jednoduché. Parašutismus je sport méně obvyklý, a tak se stalo, že jsem zbyla jako jediná a poslední juniorka v celé České republice, která skáče mimo jiné i na přesnost přistání. Když tedy přišla nabídka jet do Dubaje, nemohla jsem přece odmítnout.

Na Mondial ovšem odjízďel celý tým parašutistů a dalších členů reprezentačního týmu. Kolik Čechů vlastně do Dubaje odcestovalo?

Kompletní výprava měla 41 členů. Mondial je mistrovství světa, obrovský podnik, na němž se soutěží ve všech možných druzích parašutistického sportu. V kategorii přesnost přistání, jejíž jedinou juniorskou účastnicí z naší země jsem byla, závodili i naši dva junioři a dva pětičlenné týmy – mužský a ženský.

V dalších disciplínách reprezentovala česká skupina v kategoriích spolupráce za volného pádu, dále ve Free Fly a CRW, což je formace při letu, a soutěžit jelo i osm jednotlivců swooperů v létání na vysokorychlostních padácích. Součástí celé výpravy byli pochopitelně také trenéři a další lidé.

Kromě pětičlenného ženského družstva, které tvořily zkušené závodnice, jsme dámskou část zastupovaly ještě já a dívka soutěžící ve Free Fly týmu.

Byla jsi tedy nejmladší členkou výpravy. Na co ses nejvíc těšila a z čeho jsi měla naopak obavy?

Upřímně řečeno nejvíc jsem byla zvědavá na samotnou Dubaj, protože jsem ji znala jen z fotek a mnoho mých kamarádů už ji navštívilo, někteří i vícekrát – a já pořád nic. Těšila jsem se, až uvidím ty obrovské mrakodrapy a všechno, co tam je a tady není. Měla jsem radost, že se setkám se známými parašutisty, které jsem třeba i víc než rok neviděla. Taky jsem s trochou napětí čekala, až mě obklopí ta atmosféra velkolepých mezinárodních závodů, o které jsme slyšela.

Nejvíc jsme se asi obávala toho, že budu skákat na jiné místo než ostatní naši závodníci, prostě že nás rozdělí a já budu na všechno sama, ale nakonec nás autobusy nebo lodě svezly zpět na letiště Skydive Dubai, na hlavní dropzonu, jak se říká místu, kam parašutisté dopadají.

Trnula jsem se i z toho, že přistanu přímo do vln, protože nad mořem jsem ještě nikdy neskákala. A také jsem se bála, že se budu přecpávat tím úžasným jídlem a příberu, protože právě před tímhle mě zkušení kamarádi varovali.

Naznačila jsi, že podmínky pro skákání jsou na mořském břehu odlišné od těch, na něž jsi zvyklá.

Skákání v Dubaji bylo opravdu jiné než všude jinde. Protože všude jsou obrovské stavby, zdála se ta kilometrová výška, z níž jsme vyskakovali na přesnost přistání, hrozně nízko. Slavná Palma, uměle vybudované souostroví ve tvaru tropického stromu, vedle níž jsme přistávali, byla z toho kilometru pořád tak obrovská, že jsem ji z přímého pohledu neviděla vlastně nikdy celou, jen když jsme se k ní ze strany blížili. Na mořském pobřeží je i jiný vzduch - je hustší, padák tolik nepadá, víc drží, a přitom tam nebyly téměř žádné vzdušné proudy. Náš vrtulník startoval z heliportu a letadla z dráhy, která je postavena nad mořskou hladinou, a pro maximální pohodlí nás vozila malá elektrická autíčka, abychom nemuseli chodit pěšky.

Závodníci skákali na čtyři místa, hlavní bylo letiště Skydive Dubai, hned vedle slavné Palmy, dále pustá písečná pláž s několika pruhy umělé trávy s doskočištěm uprostřed. Jiní závodníci přistávali třeba doprostřed koňského dostihového okruhu za městem nebo přímo na Palmu, respektive na nezastavěné místo na jedné z jejích „větví.“

Jak hodnotíš organizaci a celkové zajištění této významné světové soutěže?

Jako u všech takových mamutích podniků zažili jsme i na Mondialu trochu chaosu. Hodně času jsme strávili čekáním na vrtulník. Na letišti jsme trávili většinu času, protože jsme si nebyli jisti, že se něco náhle nezmění a my nezmeškáme svůj seskok. Sami jsme ovšem museli uznat, že koordinovat soutěž, již se účastnilo 1500 závodníků, je nadlidský výkon. Organizaci Mondialu hodnotím jako dobře zvládnutou. Ani během času stráveného na letišti jsme se nenudili, protože byl pro nás připraven bohatý doprovodný program.

O závodníky pečovali skutečně příkladně. Každý tým měl vlastní klimatizovaný stan s venkovním posezením a několika lůžky pro odpočinek. Jak už jsem říkala, i naše žaludky se měly královsky. V tom vedru, které i v zimě v Dubaji panuje, jsme měli k dispozici dostatek chlazených nápojů. Obrovský stan, v němž byla letištní jídelna, vypadal jako hotelová restaurace. Nechyběly ani dekorace, uprostřed se tyčila každý den jiná ledová socha. Za dobu svého pobytu jsem ani nestačila ochutnat všechny místní deserty, protože jich bylo opravdu hodně a také se obměňovaly.

Náš hotel, to byla prostě bomba. Čtyřhvězdičkový Ocean View Hotel je nově postavený na Marině nedaleko veřejné pláže a byl nově otevřen jen pro účastníky mistrovství. Pobyt v luxusně zařízených pokojích hotelu s bazénem, saunou, posilovnou, terasou ve třetím patře, restauracemi a dalším vybavením pro pohodlí hostů je v tomhle ráji turistiky skutečně přepychovým požítkem.

Mondial tradičně zahajuje skvělý ceremoniál. Co bylo divácky nejúspěšnějším číslem toho loňského?

Zajímavé jistě je, že zahajovací ceremoniál proběhl až pátý den po zahájení vlastních soutěží. Naplánovali jej na den 41. výročí sjednocení Emirátů a byl opravdu velkolepý – spousta světelných efektů, baletní vystoupení ve stylu orientálních pohádek, jezdci na koních i nádherná hudba, vše bylo oslavou lidské touhy létat. Na závěr ceremoniálu vyrostl na pódiu model nejvyšší dubajské věže Burch Chalífa a vybuchl nevídaný ohňostroj. Jen zahajovací proslov přerušil drobný kiks – z nebe se nenadále snesl poněkud vykulený parašutista, kterého omylem vystřelili o pět minut dřív.

Vraťme se ještě na chvíli k tvé soutěžní disciplíně. Mohla bys nám ji přiblížit?

Závodím v seskocích na přesnost přistání. Skákali jsme z kilometrové výšky z dvou vrtulníků Bell, které pojmu až deset parašutistů. Přistávali jsme na matraci s třicetičtyřcentimetrovým elektronickým diskem, který má uprostřed dvoucentimetrový žlutý nulový střed, na nějž se dopadá obvykle patou. Rychlost větru nesmí překročit 7 m/s.

Od vítězné Rusky tě dělilo jen 46 centimetrů, což je velice málo. Jak ty sama hodnotíš své seskoky?

Vám to připadá málo, ale od vítězky mě dělilo hodně centimetrů. Přesnost přistání je tak precizní disciplína, že těch 46 centimetrů je opravdu víc než moc. Přesto jsem s většinou svých seskoků byla spokojená. Nejsem profesionál, a tak stěží můžu mít každý seskok s nulovým výsledkem. Na medailové pozice jsem sice neměla šanci, ale snažila jsem se skákat, jak nejlépe to jen šlo. Někdy jsem se prostě ušlápla, ale nikdy jsem neskončila mimo disk.

Kromě sportovních zážitků si jistě přivázíš i jiné dojmy.

Setkala jsem se se spoustou zajímavých lidí, s profesionály, s mistry světa, se zástupci firem vyrábějících parašutistickou techniku. Každý den navštívilo letiště nespočet diváků, ať už místních, přistěhovalců nebo turistů, světlých i tmavých, v šortkách nebo zahalených od hlavy k patě. Cestou kolem se zastavil i známý český cestovatel Jirka Kolbaba s manželkou.

Ani Dubaj mě nezklamala. I když je to umělý svět, je krásný a čistý, lidé se usmívají a dny jsou teplé a příjemné. V Dubaji a celých Emirátech jsem rozhodně nebyla naposledy.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho dalších sportovních úspěchů.

Simony Vybíralové se ptala Nataša Kučerová

Obrázky z mateřské školy

Odvážní předškoláci – večerní vycházka k betlému na Náměstí a potom „spaní pod stromečkem“

S Mikulášem a anděly
přišla i spousta čertů

Vánočním vystoupením jsme udělali radost
i babičkám a dědečkům na Lhotsku

Andělská nebo Ďábelská škola?

Jako každý rok se všichni těšili na Vánoce, Silvestr, Nový rok a hlavně na dárky od Ježíška a asi nejvíce na prázdniny a chvíli klidu od školy. Nevím, jestli se všichni těší stejně nebo někdo odlišně, ale naše paní ředitelka se těší úplně jinak než všichni ostatní. Zatímco já nad tím pořád přemýšlím a říkám si, jak to bude super, paní ředitelka vymýšlí, jak by si čekání zpříjemnila, a to ne jenom sobě, ale i nám všem okolo. Jednoho dne k nám přiletěla do třídy a hned z ní vypadlo, že zorganizujeme ve škole jarmark. Budeme prodávat svoje výrobky, vymyslíme si název a taky nějaké ty reklamní věci, aby u nás lidi co nejvíce kupovali. Samozřejmě jsme chtěli mít nejlepší stánek a nejpřitažlivější zboží, takže nám potom byla nějaká pitomá čeština úplně ukradená a všichni jsme přemýšleli jak, co a kdy.

Jarmark se blížil čím dál větší rychlostí a my jsme museli začít řešit název, ceny, výrobky a nějaké marketingové tahy. Nás s Vendou napadly věštby. Jenomže to taky

někdo musel vymyslet a dát nějak dohromady, a ta karta padla na mě. Vlastně mi to ani nevadilo. Tak jsem po večerech sedávala u nofasu a vymýšlela, co by si tak malé děti, ale i dospělí a postarší lidé mohli přát. Venda udělala takové krásné malé obálčky, přelepily jsme je nápisem „V roce 2013...“. Převlékla jsem se za věštkyňu a jarmark mohl začít.

Ze začátku docela sucho, ale pak jako kdyby se přihnul hurikán Andy. Lidi kupovali medvídky, hrnky, stromky a já jsem volala: „Věštba zdarma! Věštba zdarma k náku-pu!“ Někteří se ptali: „A co to stojí? A co tam bude? To si jako musím vzít? A co když tam bude něco špatného?“ Z těch otázek jsem měla hlavu jak meloun a nervy na kra-jíčku. Hodně štěstí budou mít letos paní učitelka Číhalová a Julča Roubalíková, kte-ré prý vyhrají 2 miliony v ruletě.

Nakonec nám nezbyly žádné výrobky a ani kapka čaje, ale my jsme byli strašně rádi, pořád jsme přepočítávali peníze a plánovali si super výlet a nevím, co všechno si za ně pořídíme.

Venda Mizerová a Adéla Zmeškalová

A jak vidí Vánoční jarmark náš nejlepší a nejúspěšnější herec, zpěvák a muzi- kant roku 2012 Tomáš Rosulek?

Já jsem si přinesl vlastní noty, vypůjčil si kytaru od paní ředitelky, která mi dala také malý košík s nápisem Přispějte chudému šumaři. Když jarmark započal, dal jsem se zuřivě do hraní vánočních koled. Brnkal jsem asi hodinu a půl v kuse a penízky se jen sypaly a sypaly. V našem krámě U dvaadvaceti andělů se nám velice dařilo, lidé naku-povali jako vztekli a zboží bylo za chvíli pryč. Zbyla jenom trocha čaje, který jsme si dali na závěr. Měl jsem velikou radost, neboť hraním na kytaru jsem vydělal asi 260 Kč. Celkem jsme utržili asi dva tisíce a všichni byli spokojeni, protože jsme myslím jako jediní prodali úplně všechno.

Večer jsem byl docela vyčerpaný, protože jsem na jarmarku nehrál jen na kytaru, ale také ve dvou divadelních scénkách dvakrát po sobě. A o pře-stávce mezi představení-mi jsem samozřejmě hrál zas pro změnu na kytaru. Domů jsem se tak tak doplžil a doslova padl za vlast. Být výkonným uměl-cem je zkrátka povolání pro tvrdé chlapy.

Zámecké křtiny

Na zámku se křtila kniha pana Bednáře o dřevohostickém divadle. Řekli jsme si, že při té příležitosti nacvičíme nějaké menší představení. Bylo už po sv. Barboře a blížila se sv. Lucie, tak proč neudělat něco o nich? Paní ředitelka to vymyslela, zařídila oblečení jako vždycky a konaly se zkoušky. Kuba, který hrál sv. Barboru, místo aby roli odříkával, pokoušel se ji k naší velké legraci zpívat a paní ředitelce chvíli trvalo, než ho od dalšího zpěvu odradila a naučila ho zase normálně mluvit.

Svatá Barbora se nechtěla vdávat, a proto skončila bez hlavy a jejího zlého otce zabil blesk, což byla celkem legrace. Tím ale sranda končila, protože přišla Šperechta

a spustila svou báseň o neposlušných dětech, které jedí cukroví. Všichni ze sboru se smáli, jelikož věděli, že Zdeňka Pokorný je na Šperechtu jako dělaný. Jakmile vztáhl ruce a zaskuhral, bál se ho aji malej kastelán! Jedna Lucie dohlížela, aby bylo před Vánocemi uklizeno. Doufáme, že po vystupu Pavla Janečky si budou lidi dávat na pořádek pozor, dal do toho totiž všechnu hrůzu, které byl schopen.

Náš výstup zakončil Franta Malhocký, Lucie s kosou, sekající ruce každé ženě, která na svatou

Lucii šila nebo tkala. Fanda se kosou rozháněl tak, až jsme se báli, aby nepožal celý sbor a první dvě řady diváků. Lucie si stěžovala, že dnešní mládež nic neumí, ale podle řehotu v sále si myslíme, že my přece jen dokážeme aspoň rozesmát lidi.

Pavel Janečka, Veronika Vltavská, Vlasta Panák, Fanda Malhocký

Silvestrovská turistika

Nadešel den, na který se mnozí z nás těšili, ale rodiče děsili. Ano, přátelé, nastal Silvestr. A jako každý rok se konala silvestrovská vycházka do Dřevohostického lesa k obecní chatě, na které jsme samozřejmě s Vlastimilovičem nemohli chybět. Dali jsme si sraz na mostě, kde jsem na něj musel jako vždy ještě asi půl dne čekat. Konečně dorazil a za chvíli jsme doháněli Vlastovy rodiče, kteří už nemohli a museli se na chvíli zastavit, aby se posilnili dobrou domácí pálenkou. My jako zdatní sportovci jsme neměli problém s dechem a metli jsme pořád dál. Od chaty už byla cítit vůně všeho toho výborného masa, guláše a jiných dobrot. Bylo tam celkem dost lidí, a tak při tom kecání se známými jsme se sem tam i hledali. Najednou jsme spatřili něco menšího, v pravém turistickém oblečení s batohem přes celá záda. Ano, byla to naše milá paní ředitelka. A tak jsme se s ní hned dali do řeči a šli jsme si na pořádný flák masa. Mně a paní ředitelce vážně chutnalo, ale Vlastovi, tomu frňákovi, se pořád něco nelíbilo. Vždyť maso z kotla je tak výborné! Pak svou porci radši zanesl mamě, aby ji dorazila.

Potom jsme viděli paní ředitelku odcházet a řekli jsme si, že půjdeme s ní, abychom si šplhli. Cestou jsme potkali nějakého pána s malým štěnětem, kterému se zalíbila paní ředitelka, a pak chtělo jít pořád s námi. Potom si oblíbilo Zdeňu, a tak se mu přikouslo na nohavici. Nakonec se zase odmilovalo z jeho nohy a šlo domů. Mohli jsme v klidu pokračovat a paní ředitelka nám vyprávěla, jak se do ní zamiloval poli-

cejní pes na australském letišti. Na rozcestí se naše cesty rozdělily, a tak jsme se rozešli pokračovat v silvestrovských oslavách.

Zdeňka Pokorný a Vlasta Panák

Čertovská posila

Jako každý rok měl přijet na náměstí u nás v Dřevohosticích svatý Mikuláš, ale letos do jeho čertovské gardy přibyli dva čerti, Samuelus a Víťus. Oba byli hrozně natěšení, že se jich všichni budou bát, ale hned taky každému vyslepičili, že budou ti čerti.

Sam měl masku koupenou v obchodě, ale Víťek si ji udělal sám a s láskou. Pytlové kalhoty si ušil vlastnoručně, kožich měl po babičce, a když mu ho děda dával, varoval Víťu, ať kožíšek nezašpiní, aby si ho mohl vzít v nedělu. Ve škole je Čertí babička namaškařila a cestou na náměstí navrhovali, že se půjde přes hřbitov, aby je nikdo neviděl. Babička ovšem namítala, že by z nich mohl některý pozůstalý vyletět z kůže.

Když vešli do garáže, vlastně do pekla, ostatní čerti už se také dostávali do varu a čert kastelán rozdával vlastní opalovací krém s faktorem 9000. Jeden z čertů upozorňoval všechny kolem, že má na hlavě tankistickou helmu a nic neslyší. Naštěstí konečně zazvonil mobil, tažní čerti zabrali a vyjeli se zapálenými římskými svícemi na náměstí.

Adéla Zmeškalová, Vít Michálek, Sam Kojecský

Silvestrovská vycházka

Jako každý rok jsme se i letos na Silvestra vydali o půl jedenácté dopoledne na Silvestrovskou vycházku do lesa k obecní chatě. Stejně tak to udělala i spousta dalších lidí z jiných měst a vesnic, jako třeba můj kamarád Fanda, který bydlí v Želatovicích u Přerova.

Moc se mi to líbilo, na oběd jsem si dal guláš, byl výborný, kdo chtěl, mohl si dát i prasečí maso nebo polévku. Guláš i prasečí maso s polévkou nachystali hasiči z Dřevohostic, oni také všechny obsluhovali. K pití jsme měli uvařený čaj.

Fanda si s sebou vzal plynovu masku a hrál si na vojenského chemika. Byli tam i mí ostatní kamarádi. Někteří pili vodu ze studánky, na pohled moc nejistší nebyla. S Patrikem, Vojtou a Tomášem jsme si hráli na schovávanou. Moc se nám tam líbilo.

Na chatu přišlo vskutku hodně lidí, pořád tam bylo 50–100 lidí, podle táty se na chatě za celé odpoledne vystříдалo asi 400 lidí nejen z našeho městečka, ale i z vesnic v okolí. Líbily se mi i záchody, mužské WC bylo lehce vidět, byla to omotaná plachta kolem stromů a v ní byly 3 hole. Dámské WC bylo v malém domku u chaty, kde bylo hodně dříví a pec, kde kdysi měli sršni hnízdo.

Byli jsme tam asi tak čtyři hodiny. K chatě přišlo i mnoho psů, i my jsme vzali naši fenku na vycházku. Jeden pes měl botičku, byl hodně vyhublý, ale byl to chrt a ti takoví bývají. Asi měl tu nožku zraněnou.

Myslím si, že Silvestr je nejlepší oslavit se svými přáteli a příbuznými a k tomu je Silvestrovská vycházka výbornou příležitostí. Pak je ještě důležité čekat do půlnoci a hlavně vydržet vzhůru.

Ladislav Roubalík, 4. třída

70. výročí založení Atletického klubu Dřevohostice

(1942 – 2002)

(pokračování)

Pro doplnění historie úspěchů dřevohostických reprezentantů v české házené uveřejňujeme dokumentární fotografie hráčů z této doby. Poskytla nám je s radostí a hráče ochotně identifikovala bývalá významná sokolská sportovkyně – pamětnice paní Marie Janovská. Moc děkujeme.

Zdeněk Smiřický

Česká házená byla osou a páteří v činnosti Atletického klubu, ale nejen tímto krásným sportem živ byl dřevohostický klub. Druhou hlavní sportovní činností A. K. se stal nesporně lední hokej (tehdy „hockey“) Již 26. srpna 1942, tedy necelý měsíc po úředním založení Atletického klubu, přednesl Karel Eis na výborové schůzi návrh na založení hokejového kroužku. Bylo dohodnuto, že návrh bude projednán na členské schůzi. Téměř za rok, teprve 25. srpna 1943, je zdůrazněna nutnost provést náborovou akci pro lední hokej. Dne 21. září 1943 upozornil JUDr. Oldřich Diringer, že klubu bylo povoleno hrát hokej, ale pro nedostatek hráčů bylo rozhodnuto, že v sezóně 1943/1944 budou hrány pouze přátelské zápasy. Naštěstí všechno nabralo opravdu

Zleva David Luboš, Glatzner Josef, Janovský Miloš., Pavlík Milan, Spáčil Oldřich, Fegut Zdeněk, Hefka Bohumil, Glatzner Rostislav

hokejovou rychlost. Mužstvo A. K. Dřevohostice bylo ještě pro sezónu 1943/1944 přihlášeno do Hanácké župy hokejové (HŽH) Českého svazu ledního hokeje. Župní komise zařadila dřevohostický celek do III. třídy, skupina Přerov, v níž náš A. K. obsadil 4. místo. Vítězem skupiny se stal DSK Viktoria Přerov, druhý byl S. K. Hulín, třetí S. K. Troubky a pátý S. K. Moštěnice.

V sezóně 1944/1945 se mistrovské soutěže ze známých důvodů nehrály (pro striktní zákaz protektorátních úřadů). V sezóně 1945/1946 byli hokejisté A. K. Dřevohostice znovu účastníky III. třídy, skupiny Přerov I. Umístění družstva se zatím nepodařilo zjistit. Soupeři byli hráči S. K. Rokytnice, Sokol Brodek u Přerova a S. K. Troubky. Jak si dřevohostičtí hokejisté vedli v dalších dvou sezónách 1946/1947 a 1947/1948 není známo, lze však předpokládat, že byli i nadále účastníky III. třídy HŽH.

Sestavy hokejového družstva A. K. Dřevohostice se těchto sezónách nezachovaly. S největší pravděpodobností však jádrem týmu byli házenkáři, kteří si vlastně přes zimu zpestřovali hokejem svou přípravu před jarní házenkářskou sezónou. Tento názor potvrzuje i informace v deníku Čin z 29. listopadu 1947, která uvádí, že v té době úspěšný hokejový tým S. K. Hostýn Bystřice p. H. pro nastávající sezónu 1947/1948 posílí družstvo pěti hráči, mezi nimiž byli uvedeni i Milan Pavlík a Josef Glatzner, oba z A. K. Dřevohostice. Zdali se tento přestup uskutečnil, není rovněž známo. Hokejisté S. K. Hostýn hráli tehdy již II. třídu HŽH, předtím, v období 1940–1943 však byl tento bystřický tým účastníkem I. třídy a patřil tehdy k hokejové elitě Hanácké župy.

Zleva Glatzner Rostislav, Osecký Stanislav, Novák Ladislav, Janovský Miloš, Nesvadba František, Kopečný, Frantík Josef

I po zániku Atletického klubu se dřevohostičtí hokejisté věnovali s velkým zápallem lednímu hokeji a pod hlavičkou T. J. Sokol a později Slavoj Dřevohostice byli účastníky okresního přeboru Holešovska v padesátých letech. Jejich soupeři tehdy byli: Jiskra (Tatran) Holešov, DA Jaslo (Dukla) Holešov, Sokol (Tatran) Bystřice pod Hostýnem, Sokol Žeranovice, Sokol Lehotice a Sokol Prusinovice. Pokud ovšem některý z těchto soupeřů nehrál ve vyšší soutěži, což bylo časté u bystřického celku. Také Slavoj Dřevohostice si zkusil vyšší soutěž, v sezóně 1958/1959 byl účastníkem II. třídy Gottwaldovského kraje , skupina B. Podobně jako v Bystřici p. H. a v Holešově koncem padesátých let, tak i v Dřevohosticích hokej někdy v polovině šedesátých let zanikl a nebyl již obnoven. V Bystřici byl krátce obnoven v letech 1971/1978.

Vlastimil Doležel

Dřevohostičtí házenkáři v dobré pohodě

Zleva – horní řada: Špunar František,, Hefka Bohumil, Glatzner Josef, Vašalovský Ladislav, Pešák Vojtěch

střední řada: Pavlík Milan, Fegut Zdeněk, Nesvadba Inocenc, Zobaník Karel

dolní řada: Matějčíček František, Janovský Miloš, Glatzner Rostislav

Poznámka:

Závěrem k této kapitole je nutno dodat, že jedním ze zakládajících činitelů a obětavých organizátorů dřevohostického ledního hokeje v Dřevohosticích byl podle několikaletého ústního sdělení nedávno zesnulého skvělého dřevohostického sportovce pana Bohumila Skopala Jaroslav (Jarka) Tabery (později vystudoval lékařskou fakultu – MUDr.) Tento všestranně nadaný sportovec údajně organizoval u nás spolu s Milanem Pavlíkem veškeré hokejové dění – domlouval zápasy a vedl pečlivě sestavy a podrobné zápisy o všech utkáních. Bohužel, tyto zápisy nebyly dosud objeveny.

Zdeněk Smiřický

Starosta chválí

- Slečnu **Lucii Pokornou** za perfektní přípravu a provedení Adventního varieté
- **Ing. Alenu Lapáčkovou** a paní **Janu Skříčkovou** za přípravu a instalaci Vánoční výstavy
- **Klub seniorů Dřevohosticka** za zajištění pohoštění na Vánoční výstavě
- Pana **Roberta Tučka** a **Ing. Radmila Tomčíka** za organizaci Dušičkového pochodu napoleonských vojáků

TERMÍNY SVOZU KOMUNÁLNÍHO ODPADU V ROCE 2013 každou druhou středu

9. 1. 2013	17. 4. 2013	24. 7. 2013	30. 10. 2013
23. 1. 2013	1. 5. 2013	7. 8. 2013	13. 11. 2013
6. 2. 2013	15. 5. 2013	21. 8. 2013	27. 11. 2013
20. 2. 2013	29. 5. 2013	4. 9. 2013	11. 12. 2013
6. 3. 2013	12. 6. 2013	18. 9. 2013	25. 12. 2013
20. 3. 2013	26. 6. 2013	2. 10. 2013	
3. 4. 2013	10. 7. 2013	16. 10. 2013	

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2012, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, schválená na 13. zasedání ZM Dřevohostice dne 13. 12. 2012, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t.j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí 410,- Kč/osoba/rok 2013. Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2013 na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1337, var. symbol: číslo popisné domu.

Do každé domácnosti bude doručen formulář poplatkového hlášení s žádostí o jeho vyplnění a vrácení Úřadu městyse Dřevohostice. V případě, že nebude kapacita vašich vlastních sběrných nádob dostatečná, i nadále platí možnost na úřadě městyse zakoupit zelený plastový pytel pro uložení přebytečného TKO. **Pouze tyto pytle budou odebírány svozovou firmou.** Po zaplacení poplatku za TKO obdržíte 1 tento pytel (pro 1 domácnost) zdarma.

TERMÍNY SVOZU PLASTOVÝCH ODPADŮ V ROCE 2013 vždy druhé pondělí v měsíci

14. 1. 2013	8. 4. 2013	8. 7. 2013	14. 10. 2013
11. 2. 2013	13. 5. 2013	12. 8. 2013	11. 11. 2013
11. 3. 2013	10. 6. 2013	9. 9. 2013	9. 12. 2013

CO DO PYTLŮ NA TRÍDĚNÉ PLASTOVÉ ODPADY PATŘÍ:

ANO

sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a kelímky, sáčky a fólie, plastové obaly od potravin, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky, čistících prostředků, drobné výrobky z plastů a polystyrenu

NE

bakelit, guma, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií, motorových olejů, maziv, postřiků, jedů, barev apod., obaly označené trojúhelníkem a číslicí 3 nebo písmeny PVC (nerecyklovatelný polyvinylchlorid – PVC)

Pytle ve stanovených termínech **vždy ráno** nachystejte před vaše domy, v dopoledních hodinách budou svezeny na obecní prostranství a téhož dne odpoledne odvezeny firmou BIOPAS. **Používejte pevné pytle.** Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nebudou vám odebrány!

Tříděte odpad, plasty nespalujte, chráníte zdraví Vaše i Vaší rodiny i všech spoluobčanů.

Statistika počtu obyvatel v Dřevohosticích za rok 2012

- k 31. 12. 2012 bylo v Dřevohosticích přihlášeno 1505 obyvatel (683 muži a 634 ženy)
- průměrný věk obyvatel Dřevohostic je 42 let,
- děti do 15 let je v obci 199
- 4 občanům je více jak 90 let (nejstarším mužem v obci je pan Antonín Logaj, nejstarší ženou je paní Emilie Stoklásková)
- během roku 2012 se do obce přihlásilo 25 nových občanů (11 mužů a 14 žen) 36 občanů se odstěhovalo (18 mužů a 19 žen), v rámci obce změnilo bydliště 26 obyvatel
- v roce 2012 se v obci narodilo 5 děvčátek a 5 chlapečků
- 18 občanů zemřelo (10 mužů a 8 žen)
- sňatek uzavřelo 11 občanů, 12 se rozvedlo
- z celkového počtu obyvatel je 656 svobodných, 313 ženatých a 324 vdaných, 106 rozvedených a 106 ovdovělých (17 vdovců a 89 vdov)
- nejčastěji v Dřevohosticích potkáte Petra (50), Josefa (48) nebo Jiřího (41), nejvíce žen se jmenuje Marie (62), Jana (36), Eva (23)
- nejrozšířenějším příjmením v Dřevohosticích je Kopečný/á nebo Kužel/ová (po 20)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2013 připomenou tito naši spoluobčané:

89 let

Ludmila Sklenářová
Vladimír Všetická

89 let

Věra Veselá
Dobromila Hynková
Veronika Přivřelová

75 let

Blažena Bartoňková

85 let

Zdenka Kynstlerová
Božena Fuksová

81 let

Jozef Sedlák
Hilda Václavíková
Jaroslav Poledňák

70 let

Jaroslav Konečný
Marie Čechová
Albína Možná
Marie Daňková
Alois Možný

84 let

Milada Mičáková

80 let

Jindřiška Skálová
Miroslav Mikeš
Ludmila Vallová

60 let

Drahomíra Hlavizňová
Milan Poledňák
Věra Zmeškalová
Jaroslava Kuželová

83 let

Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

*Všem jubilantům blahopřejeme
a do dalších let přejeme pevné zdraví, osobní štěstí a životní optimismus.*

Narozené děti

Kryštof Pitner

Vojtěch Ježík

Jiří Symerský

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme jim i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Uzavřená manželství

Petr Ležák a Markéta Hájková

*Vážení novomanželé, na Vaši společné cestě životem Vám přejeme
hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Z našich řad odešli

Věra Nucová
Rozálie Bršťáková

Stanislav Čech
Marie Cagášková
Marie Školoudová

Alena Houdová
Jiřina Polcarová

*Vážení pozůstalí,
přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.*

Fotografie z muzejního archívu

Možnost ofotografovat staré pohlednice Dřevohostic (50 ks) jsem získal od pana Břetislava Passingera. Dříve se text na pohlednici psal k obrázku, na zadní straně byla adresa a známka.

Mgr. Jiří Jakubál

Zinkografie L. Klabusa v Holešově. Nákladem Stanislava Stieles, obchodníka.

Adventní varieté

